

LETNIK XXII, MAJ-JUNIJ 2014

5-6

1981-2014

33 let

Mir

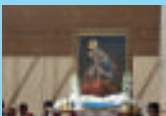
Odmev Medžugorja

25. februarja 1995. "Dragi otroci! Danes vas kličem, da bi postali misijonarji mojih sporočil, ki vam jih dajem tukaj, v kraju, ki mi je tako ljub. Bog mi je dopustil, da ostanem tako dolgo z vami. Zato vas, otročiči, kličem, da bi z ljubeznijo živeli po mojih sporočilih in jih ponesli v svet, da bi se reka ljubezni izlila na ljudi, ki so polni sovraštva in nemira. Kličem vas, otročiči, da bi postali mir, kjer je nemir in luč, kjer je tema, tako da bi vsako srce sprejelo luč in pot odrešenja. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Iz vsebine revije

Sporočila Kraljice miru
Razmišljanje ob sporočilu 25. v mesecu
Razmišljanje ob sporočilu 2. v mesecu
Molitev k Svetemu duhu
200 let že romamo k Mariji Pomagaj
21. mednarodno srečanje ..
Vidci govorijo - Vicka Ivanković-Mijatović
Intervju »Če nas romanje ne spremeni,...«
Kotiček mladih - Vseslovenko romanje ...
Poromali smo...
Žalostna Mati božja ...
Marijin dan v Adergasu/Velesovo
Molitvene skupine
25.festival mladih -vabljeni
Pismo iz Avstralije
Sveta maša
Priporočamo - Častite s srcem...
Praznik v naših vrstah
Informacije o reviji
Romanja

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Za nami je prvi slovenski Marijin dan, poseben dogodek, ki ste se ga mnogi med Vami udeležili. Vaše izjave ob koncu programa nam dajejo slutiti, da si takih srečanj vsi skupaj še želimo. Če bo Božja volja taka, se bo to tudi zgodilo!

Naj se na tem mestu v imenu organizatorja Društva Mir Slovenija zahvalim župniji Velesovo, ki nas je gostila: župljanom, ki so nas zelo lepo sprejeli in prevzeli »zunanjjo organizacijo« dogodka, domačemu župniku Slavku Kalanu, ki je zelo naklonjeno in odprto sodeloval z nami, ter dvema zboroma: domačemu in otroškemu zboru iz Stražišča, ki sta dogajanje celotnega dne odlično »glasbeno opremila«. Hvala tudi vsem »skritim sodelavcem« in pomočnikom, prav vsak je prispeval svoj kamenček v pester mozaik tistega dne!

Pred nami sta dve »medžugorski obletnici«: 33-letnica Marijinih prikazovanj in »srebrni«, 25. Mladifest. Mnogi boste ob eni od teh priložnosti imeli možnost romati v kraj prikazovanj. Vzemite nas vse v srcu s seboj, mi pa bomo v naslednji številki revije o vseh treh dogodkih še kaj pisali.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. aprila 2014*

Dragi otroci! Odprite svoja srca milosti, ki vam jo Bog daje po meni, tako, kot se cvet odpira toplim žarkom sonca. Bodite molitev in ljubezen za vse tiste, ki so daleč od Boga in Njegove ljubezni. Jaz sem z vami in za vse vas posredujem pri svojem sinu Jezusu in vas ljubim z neizmerno ljubeznijo. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević
Soldo*

2. maja 2014

Dragi otroci! Jaz, vaša mati, sem z vami zaradi vaše dobrobiti, zaradi vaših potreb in zaradi vašega osebnega spoznanja. Nebeški Oče vam je dal svobodo, da sami odločite in sami spoznate. Jaz vam želim pomagati. Želim vam biti mati, učiteljica resnice, da s preprostostjo odprtega srca spoznate neizmerno čistost in svetlobo, ki iz nje prihaja in razbija temo, svetlobo, ki prinaša upanje. Jaz, otroci moji, razumem vaše bolečine in trpljenje. Kdo bi vas mogel bolje razumeti od matere? Kaj pa vi, otroci moji? Malo je tistih, ki me razumejo in mi sledijo. Veliko je izgubljenih, tistih, ki še niso spoznali resnice v mojem Sinu. Zato, apostoli moji, molite in delujte. Prinašajte svetlobo in ne izgublajte upanja. Z vami sem. Na poseben način sem z vašimi pastirji. Z materinskim srcem jih ljubim in ščitim, ker vas oni vodijo v raj, ki vam ga je obljubil moj Sin. Hvala vam.

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. maja 2014

Dragi otroci! Molite in zavedajte se, da ste brez Boga zemlja. Zato obrnite svoje misli in srce k Bogu in molitvi. Zaupajte v Njegovo ljubezen. V Božjem Duhu ste vi vsi, otročiči, poklicani, da bi bili pričevalci. Vi ste dragoceni in jaz vas kličem, otročiči, k svetosti, k večnemu življenju. Zato se zavedajte, da je to življenje minljivo. Ljubim vas in vas kličem k novemu življenju spreobrnjenja. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević
Soldo

2. junija 2014

“Dragi otroci! Vse vas kličem in sprejemam kot svoje otroke. Molim, da me sprejmete in ljubite kot Mater. Vse sem vas združila v svojem srcu, stopila sem med vas in vas blagoslavljam. Vem, da od mene želite tolažbo in upanje, ker vas ljubim in zagovarjam. Od vas pričakujem, da se združite z menoj v mojem Sinu in da ste moji apostoli. Da bi to mogli, vas znova kličem, da ljubite. Ni ljubezni brez molitve – ni molitve brez odpuščanja; ker ljubezen je molitev – odpuščanje je ljubezen! Otroci moji, Bog vas je ustvaril, da ljubite, ljubite pa, da bi odpustili. Vsaka molitev, ki prihaja iz ljubezni, vas združuje z mojim Sinom in s Svetim Duhom, Sveti Duh pa vas razsvetljuje in vas dela za moje apostole, apostole, ki bodo vse, kar delajo, delali v Gospodovem imenu. Molili bodo z dejanji, ne samo z besedami, ker ljubijo mojega Sina in razumejo pot resnice, ki vodi v večno življenje.

Molite za svoje pastirje, da vas bodo mogli vedno voditi s čistim srcem po poti resnice in ljubezni, po poti mojega Sina. Hvala vam.”

MILOST PO MARIJI

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILU KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MARIJI PAVLOVIĆ, Medžugorje, 25. april 2014

Marijin klic iz Medžugorja nas vedno znova vabi, da se odpremo Bogu in ljudem. Za to pa potrebujemo milost, ki nam jo Bog daje po Mariji. Marijine besede želijo objeti vse ljudi. Zato tudi pravi: „*Bodite molitev in ljubezen za vse tiste, ki so daleč od Boga in Njegove ljubezni.*“ Tukaj ne gre samo za naročilo, da molimo za druge in jih ljubimo. Gre za nekaj bistveno večjega. Povabljeni smo namreč k temu, da molimo namesto tistih, ki ne molijo, in ljubimo

namesto tistih, ki ne ljubijo.

Osrednje Marijino povabilo v današnjem sporočilu pa je gotovo v besedah: „*Odprite svoja srca milosti, ki vam jo Bog daje po meni ...*“ Marija je vse svoje življenje v vseh razsežnostih posvetila Bogu, in to predvsem v tem, da je živela v tisti milosti, ki jo je Bog izlil v njeno dušo že od njenega brezmadežnega spočetja naprej. Božja milost namreč prihaja tja, kjer je odprto srce. Zato je lahko prišla v Marijino srce v največji

možni meri. Z besedami nadangela Gabriela jo zato lahko za vse čase kličemo „*milosti polna*.“ Marija bolj kot kdorkoli drug ve, da je za prejem milosti potrebno odprto srce. To je njeno vabilo in klic v tem sporočilu.

Marijo pa je Bog izbral tudi za svoje orodje za to, da v svet in v srca ljudi prinaša to milost. Resnično lahko prejmemo veliko milosti in duhovnih darov, če izpolnjujemo to Marijino povabilo. Kdo pa nam lahko pri Bogu izprosi milost, če ne Marija?! Če vsak izmed nas pomisli samo na svoje preteklo življenje, lahko ugotovi, koliko milosti je prejel od Boga po Mariji. Bog pa v obilni meri milosti deli tudi v Marijinih romarskih krajih, kakor je Medžugorje. Zato tisoči in tisoči vsak dan pričujejo o tem, da so na tem kraju prejeli velike milosti. Medžugorje je za mnoge resnično „*kraj milosti*“. Tukaj se še posebej čuti delovanje Božje milosti v srcih ljudi.

Marijina prikazovanja in njene besede so tudi tista sredstva, ki jih Bog izbira, da ljudem deli milosti. To, da je Marija med nami, da nam daje čutiti svojo prisotnost, je velik dar Božje milosti. Sv. Terezija Deteta Jezusa je zapisala: „*Vse je milost*.“ Ko gledamo na vse duhovno dogajanje v Medžugorju – na vse sv. maše, zmoljene rožne vence in križeve pote, na vse romarje, ki se vzpenjajo na Crnico ali Križevac –

lahko upravičeno rečemo: „*Vse, kar se dogaja na tem kraju, je milost*.“ Tisti, ki priromajo v ta kraj milosti, odhajajo iz njega drugačni. V njih se je nekaj spremenilo, nekaj, česar večina na zna opisati z besedami ali pa so izgovorjene besede samo medel odsev tega, kar se dogaja v duši. To je vsakodnevno dogajanje v srcih romarjev.

Zgodijo se tudi izredni dogodki Božje milosti, kot so npr. spreobrnjenja in ozdravitve. Ljudje, ki to doživijo, z besedami in svojim življenjem pričujejo, kaj je Bog po Mariji storil zanje. Po drugi strani pa nekateri pravijo, da niso nič doživeli in se jih ni nič dotaknilo. Če človek ne odpre svojega srca pred Bogom in se mu ne prepusti, ne more pričakovati, da bo Bog vanj vstopil in se ga dotaknil ter ga preoblikoval. Velikokrat lahko razni predsodki in vnaprej izdelane sodbe človeku preprečijo delovanje milosti. Za vse te ljudi pa še toliko bolj velja Marijino povabilo, ki je zanje obenem tudi svarilo: „*Odprite svoja srca milosti ...*“

Tolaži pa naj nas misel iz zaključka njenega sporočila, da je namreč Ona vedno z nami, da za nas posreduje pri svojem sinu Jezusu in nas ljubi z neizmerno ljubeznijo.

Hvala ti, Marija, da si z nami in nam deliš milosti!

p. Benedikt

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILIH KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDO

Medžugorje, 2. april 2014

Marija nas vabi, da se ločimo od greha

Ali se zavedamo, kakšen privilegij imamo, ker imamo na razpolago dovolj duhovnikov, da si lahko, če le hočemo, privoščimo vsakomesečno spoved, kot to priporoča Marija? Če sledimo temu Marijinemu povabilu, verjetno slej ali prej ugotovimo, da se naši grehi ponavljajo. Obenem pa postajamo bolj tenkočutni za greh. Počasi se tudi začenjamo zavedati, da je treba nekaj spremeniti, da bi se

vsaj katere od svojih slabosti rešili. Ko se odločimo, da se hočemo od tega ločiti, se zares začne naše spreobračanje. Spreobrnjenje je milost, ali bomo to milost sprejeli, pa je odvisno od nas.

Marija v svojem sporočilu jasno našteje »stopnice«, po katerih se bližamo Bogu: molitev, maša, post, in s pomočjo katerih postajamo luč za druge. Vedno znova se čudim temu, koliko nam Marija zaupa, kajti vsakemu, ki bere njena sporočila, zaupa, da bo prav on postal luč za ostale. Veliko ljudi žeja po Božji ljubezni. Občutijo jo lahko preko nas. Kličimo torej k Nebeškemu Očetu, z

roko v roki z Marijo, da bomo lahko z apostolom Pavlom čim prej vzdikali: »Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni" (Gal 2,20).

Medžugorje, 2. maj 2014

Nebeški Oče nam je dal svobodo

Nedolgo tega smo se v prijateljskem krogu pogovarjali o tem, ali je naša pot določena od Boga ali pa si določamo sami. Odgovor je seveda zelo kompleksen. A eno je gotovo: Nebeški Oče nam je dal svobodo. To je sporočilo, ki nam ga ponovno pošilja po svojo Materi v mesecu maju, posvečenem Njej. Odločitev je naša. Življenje v družini, vzgoja otrok, življenje v skupnosti ali na delovnem mestu zahteva stalno odločanje. Najtežje je, ko nimamo cilja pred seboj, ker ni bilo odločitve. Tudi za osebno pot se moramo odločiti sami. Imejmo pred očmi, kar pravi Jezus: »Kaj namreč pomaga človeku, če si ves svet pridobi, sebe pa pogubi ali zapravi?« (Lk 9,25). Ko se odločimo, da bomo sledili Mariji, ki nam ponuja pomoč, bo šlo. Napredovali bomo, čeprav se nam bo zdelo, da počasi. Marija nas bo podpirala, da bomo drugim v spodbudo in pomoč. Odločila sem se za to, da hočem hoditi z Jezusom in priti po Njem v nebesa. Odločila sem se, da bom delala dobro ter se trudila pomagati na tej poti tudi vsem svojim in tistim, ki jih srečujem; trudila se

bom, da jim bom dober zgled, in varovala se bom tega, da bi koga pohujšala. Kajti gorje tistemu, ki »pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bolje bi bilo zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje« (prim. Mr 9,42).

Marija z materinskim srcem ljubi in ščiti naše pastirje

Koliko nerazumljivo kritičnih besed leti včasih na naše pastirje. Pred kratkim sem slišala obilo besed o enem izmed njih zaradi tega, ker v župnijskem glasilu nekaj ni bilo napisano tako, kot bi nekdo želel. Iz malenkosti je nastala mala vojna proti pastirju, ki od jutra do večera dela in skrbi za duše, ob tem se pa zgodi tudi kak spodrseljaj, kot se zgodi vsakemu. Vzemimo si za zgled Marijo, ki nam nedvoumno sporoča, kako ljubi in ščiti naše pastirje. Oni so namreč tisti, po katerih prejemamo zakramente, po katerih Jezus v evharistični daritvi ostaja med nami, ki nas v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha odvezujejo grehov. Molimo za naše pastirje, da se od njih odvrne skušnjavec, ki si jih želi omrežiti še bolj kot nas! Saj tako doseže še veliko več.

Dobre pastirje si lahko izmolimo, s tem pa pomagamo izpolniti Marijino prošnjo, da bi prinašali luč in upanje tudi tistim, ki še tavajo v temi.

Marta Ciraj

MOLITEV K SVETEMU DUHU

Sveti Duh Tolažnik, ki si na binkošti prišel nad apostole
in napolnil njihova srca z milostjo, ljubeznijo in modrostjo,
napolni v moči te svoje ljubezni in usmiljenja
tudi mojo dušo s svojo bližino in darovi,
da bom mogel zaživeti blagost tvoje ljubezni.

Pridi, Sveti Duh, in pošlji na svet svojo svetlobo,
pridi, Pomočnik ubogim, pridi s svojo potrpežljivo zvestobo,
pridi, da boš pomiril srca in boš naš Zagovornik pred svetom.

Ti si dragi Zaročnik človeških duš, ti si sprava in veselje,
pridi ti, ki odjemlješ grehe sveta in ozdravljaš bolezni.

Ti si moč močnih in upanje vseh, ki so na poti,
ti poživljaš vero ponižnih, ti si strah in trepet mogočnih in napuhnenih.

Prosim, napolni mi srce z blagoslovom svojih darov.

Daj mi dar modrosti, da se bom naužil tvoje ljubezni,
daj mi dar umnosti, da bom razsvetljen z nebeškim pogledom,
daj mi dar sveta, da se ne bi oddaljil od tvojih zapovedi,
daj mi dar moči, da se bom hrabro boril,
daj mi dar spoznanja, da bom spoznaval tvojo resnico,
daj mi dar pobožnosti, da se bom predajal vzgibom tvoje milosti,
daj mi dar strahu božjega, da se bom bal tvoje sodbe in sledil tvoji volji.

Prižgi v mojem srcu dragoceni plamen svoje ljubezni,
naj bo v meni vse prežarjeno z njegovo svetlobo,
da se bom dvignil do tebe, ki si edini cilj in prvo dobro.
Gospod, vabiš me, da bi zaživel polno in s čisto dušo,
pomagaj mi prepoznati svojo slabost in greh.

Daj mi milost, da bi odvrnil vse, kar ni odprto zate,
da bi postal tak, kot me ti vidiš in želiš,
da bi postalo vse moje življenje tebi vredna daritev.

Po priprošnji Jezusove Matere obrni pogled na mojo revščino,
da bom hitel za tabo in da bo moja duša vedno žejalo po tebi,
da se bom rešil utesnjenosti, v kateri sem se znašel,
da bom spoznal, kako me imaš rad in mi želiš dobro,
da bom vedel, si prosojno ogledalo resnice o meni
in o skupnem življenju izvoljenih.

Primož Krečič

200 LET ŽE ROMAMO K MARIJI POMAGAJ

Ko so leta 1800 na Brezjah ob podružni cerkvi sv. Vida postavili majhno kapelo in čez nekaj let vanjo obesili Layerjevo podobo Marije Pomagaj, se je vse zdelo majhno, preprosto, blizu ljudem, ki so tukaj živeli. Zakaj ni župnik Ažbe postavil Marijinega oltarja v župnijski cerkvi v Mošnjah?

Zanimivo je dejstvo, da v raznih prikazovanjih Marija naroči, naj ji postavijo kapelico. Tako je bilo na Sveti Gori pri Gorici, v Lurdu, Fatimi ... Ni rekla cerkev. Ko rečemo cerkev, običajno pomislimo na župnijsko cerkev, kjer se župnijsko občestvo zbira k bogoslužju in prejema zakramente. Kapela pa ne tekmuje z

župnijsko cerkvijo. Tako tudi marijanska središča ne nadomeščajo župnijskih cerkev in niso njihovi tekmeci, ampak ponudijo nekaj, kar dopolnjuje versko življenje skupnosti. Neka kapela v župniji pomeni obogatitev – tako so tudi romarska svetišča obogatitev za vso Cerkev in dopolnjujejo poslanstvo župnije.

V romarska svetišča prihajajo predvsem med tednom ljudje z željo, da v miru molijo. Sodobna evropska kultura je zelo neduhovna. Neprestano nas bombardirajo s slikami in hrupom. Svetišča pa so kakor oaze miru, kjer se lahko ustavimo; tam nas nihče ne ogroža, lahko razmišljamo in se nam nikamor

ne mudi.

Če smo se potrudili in prišli do svetišča vsaj kakšen kos poti peš, bo naše srečanje z Bogom še bolj osebno in pristno. Peš hojo doživljamo kot Cerkev, ki je na poti, se očičuje in prenavlja, trpi in prenaša napore. Ko kot romarji vstopimo v svetišče, nam kapela s podobo Marije Pomagaj ponudi zavetje. Upanje se še okrepi, in ko gledamo mili obraz nebeške matere, srce spregovori srcu.

200 let že verni Slovenci prihajamo k Mariji Pomagaj na Brezje in ob njej utrjujemo svojo vero, saj se zavedamo, da je ona učiteljica vere, upanja in ljubezni. Podarila nam je

Jezusa, ki nam s svojim naukom in delovanjem kaže, kako naj gradimo odnos z Bogom in naše medsebojne odnose. On nas tudi uči, kako naj rešujemo različne težave, s katerimi se srečujemo. Ob premišljevanju Božje besede odkrijemo poživljajočo moč njegove navzočnosti in v nas se prebuja zaupanje v moč Marijine priprošnje.

Naj vse prebivalce v raju pod Triglavom tudi v stoletjih, ki so pred nami, na vseh poteh življenja spremlja Božji smehljaj, ki ga tako prepričljivo razodeva Marija Pomagaj z Brezij.

p. Silvin Krajnc
Foto: Tatjana Splichal

21. MEDNARODNO SREČANJE ORGANIZATORJEV ROMANJ, VODITELJEV CENTRA MIR TER MEDŽUGORSKIH MOLITVENIH IN KARITATIVNIH SKUPIN

»Glej, tvoja mati« (Jn 19,27).

Od 3. do 7. marca 2014 je pod geslom »Glej, tvoja Mati« (Jn 19,27) v Medžugorju potekalo 21. mednarodno srečanje organizatorjev romanj, voditeljev Centra Mir in medžugorskih molitvenih in karitativnih skupin. Predavatelj srečanja je bil medžugorski župnik fra Marinko Šakota. Na seminarju je sodelovalo okrog 250 sodelavcev iz 17 držav. Program je vseboval: češčenje Jezusa v najsvetejšem oltarnem zakramentu, predavanja,

razgovore s predavateljem in sodelujočimi člani, molitev na Crnici in Križevcu, sodelovanje na večernem molitvenem programu, druženje, skupno kosilo v Majčinem selu ter pričevanja vidcev Mirjane Dragičević Soldo in Jakova Čolo.

Srečanje se je zaključilo v petek, 7. marca, z izmenjavo izkušenj in mašo. Fra Marinko je v pridigi poudaril, da vsi delamo napake takrat in tam, ko se naslanjamo na svojo moč. Zato pa je tukaj božja Mati Marija, ki nas uči, kako naj hodimo, da pridemo do

Jezusa. Ona je vse delala z Jezusom. Ona nas vztrajno vabi na pot spreobrnjenja, na pot svetosti.

Srečanje je bilo izredno globoko doživetje. Čutili smo, kako nas Marija in Sveti Duh spremljata, vodita in povezujeta. Nekateri sodelujoči, ki so bili na srečanju že večkrat, so izrazili, da čutijo, da je to prelomno srečanje. Župnik in ostali sodelujoči iz župnije so izrazili nujnost, da sodelujemo in da »dihamo skupaj«. Le tako lahko skupaj širimo Marijin klic in vabimo ljudi, da odprejo svoja srca za milosti, ki jih Marija deli na tem milostnem kraju. Vidkinja Mirjana je

poudarila, da je to velika odgovornost in da jo nosimo vsi, ki smo kakor koli povezani z Medžugorjem.

Tako čutim tudi sama. Marija vztrajno kliče k vsakodnevnu spreobračanju, da bi lahko odprli svoja srca za tiste milosti, ki jih ona deli svojim dragim otrokom. Klic je resno povabilo vsem, da skupaj molimo, da se odpiramo božji milosti in da drug drugemu pomagamo rasti v ljubezni in svetosti. Pred nami pa naj hodi naša in Jezusova Mati Marija.

Andreja Pezdevšek

VIDCI GOVORIJO

Vicka Ivanković-Mijatović 2/4 MOLITI S SRCEM

Gospa pravi: »Skoraj v vsakem domu imate kakšno cvetočo lončnico. Če to rožo iz dneva v dan po malem zalivate, vidite, kako raste, se razvija, dokler nekega dne iz nje ne zraste lep cvet. Tako je tudi z našim srcem. Če vsak dan v svoje srce položimo dve ali tri besede molitve, ono raste, se razvija in požene cvet. Če pa temu cvetu dva, tri dni ne dodamo nič vode, vidimo, kako ta cvet izgine – kot da bi nikoli ne obstajal.«

Gospa pravi, da si takrat, ko pride čas za molitev, pogosto mislimo: utrujen sem, jutri bom molil. Pride jutri in pojutrišnjem – in tako mi vsak dan molitev oddaljujemo od sebe, v naše srce pa vstopa vse tisto, kar prihaja z druge strani, od slabega. »Tako kot cvet ne more živeti brez vode, tudi mi

ne moremo živeti brez Božje milosti,« pravi Gospa in še: »Molitve s srcem se ne da naučiti in naštudirati. Molitev s srcem lahko edino živimo, in sicer tako, da iz dneva v dan delamo posamezne korake naprej.«

Ko Gospa priporoča post, tedaj od bolnikov ne pričakuje, da bi se postili ob kruhu in vodi, ampak da se ta dan odrečejo čemu, kar jim je najljubše. Za osebe, ki so zdrave, pa rečejo, da se ne morejo postiti, ker da jih boli glava ali se jim vrti, pa Gospa pravi, da ne bodo imele nobenih težav, če se bodo postile iz ljubezni do Jezusa in do nje. Edino, kar nam manjka, je torej naša trdna volja.

(Glasnik mira, št. 10/2013. Prevod: Petra Černivec)

INTERVJU

ČE NAS ROMANJE NE SPREMENI, SMO LE TURISTI

Tokrat smo za intervju zaprosili še enega duhovnika, gospoda Vinka Malovrha, ki že veliko let roma v Medžugorje in kot posebno milost doživlja možnost podeljevanja zakramenta sprave. Intervju je pripravila Marinka Turina.

Gospod Vinko, kdaj ste prvič romali v Medžugorje in kaj vas je tako navdušilo, da še odhajate tja?

Sem Vinko Malovrh, duhovni pomočnik v župniji Šmartno pri Litiji. Za Medžugorje sem izvedel že kmalu po začetku Marijinih prikazovanj. Najprej sem na te novice

gledal skeptično in sem si rekel: »Počakajmo, kaj se bo izcimilo iz tega!« Toda romarji, ki so prihajali iz Medžugorja, so prinašali sporočila, ki so me vedno bolj prepričala, da gre tam doli zares. Zato sem se februarja 1983 odločil, da tudi sam poromam tja. Gospod Maks Kozjek je v ta namen organiziral cel vlak, tako da nas je romalo več sto vernikov. Ko smo prišli v Medžugorje, sem po tihem upal, da se bo tudi meni kaj »prikazalo«. Mnogi so namreč navdušeno govorili, kako so že večkrat videli Marijo pri križu na Križevcu. Sledilo je rahlo

razočaranje: po naporni in neprespani noči ter »plezanju« po tistem medžugorskem skalovju nazadnje nisem nič videl. Iz Medžugorja sem odhajal s skrito mislijo, da se ne bom več vračal.

Vemo pa, da kljub temu pogosto romate v Medžugorje. Verjetno ste tam doživeli kaj takega, kar vas je potem še večkrat vleklo, da ste spremljali romarje na ta milostni kraj?

Ko sem se vrnil z romanja, se je v meni začela spet pojavljati želja, da bi znova poromal na ta kraj. Potem sem do leta 1991, ko je izbruhnila vojna v Jugoslaviji, še večkrat poromal tja. Od leta 2001 pa sem velikokrat spremljal gospo Majo Zalar in njene romarje.

Zakaj sem romal? Tja me je vleklo tisto molitveno ozračje, ki človeka napolnjuje z neko nerazložljivo radostjo, potem številne iskrene spovedi po mnogih letih in veselje tistih, ki so se tam pri meni spovedali, pritegnila pa so me tudi pričevanja domačinov. Vse to mi je govorilo, da gre tukaj »zares«, da se je tukaj Bog sklonil k zemlji, da je na ta kraj poslal Marijo, da bi vodila ljudi nazaj k Njemu. Tukaj sem vedno globlje doživljal svoje duhovniško poslanstvo, zlasti pri spovedovanju. Nikoli pa nisem videl nič izrednega. Včasih me je kdo

podražil: »Kako to, da nič ne vidite. Kaj je z vami?« Pa sem mu odvrnil: »Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« Veroval sem in to mi je kasneje popolnoma zadostovalo. Hitro sem doumel, da v Medžugorju ni važno »videti«, ampak v veri sprejeti Marijina sporočila.

Kako zdaj gledate na medžugorske dogodke?

Kot na veliko Božjo in Marijino pomoč Cerkvi pri njeni duhovni prenovi. Tudi mi – duhovniki – se trudimo, da bi ljudi navdušili za to, kar Marija naroča v Medžugorju, vendar vsi vidimo, da naša beseda rodi le malo odziva. Medtem pa mnogi verniki začno v Medžugorju spreminjati svoje življenje in uresničevati Marijina naročila. Zakaj se ne bi tega veselili?

V Medžugorju veliko spovedujete. Vas to močno utruja?

Med vsakim romanjem si vzamem čas za temeljito spovedovanje. Zavedam se, da Marija neprestano vabi k spreobrnjenju. Zato ni dovolj, da se samo spovemo grehov. Spoznati je treba korenine naših grehov. Ker se zavedam, da so korenine naših grehov včasih zelo skrite, je potreben daljši pogovor, da skupaj s spovedancem odkrijeva, od kod izvirajo njegovi grehi in stiske. Ko mi

mnogi romarji po spovedi stisnejo roko, vem, da mi je Jezus dal pravo besedo in da spovedanec odhaja osvobojen.

Med mladinskim festivalom sem vsak dan spovedoval tudi po 10 ur (nekaj ur dopoldne, nekaj popoldne). Ko sem se pozno zvečer vračal v stanovanje, sem čutil v sebi veliko radost in mir. Kar pa me je najbolj čudilo, je bilo to, da po tako dolgem spovedovanju nisem čutil nobene utrujenosti. Vidim, kako Jezus blagoslavlja duhovnikov napor in sodelovanje pri osvobajanju duš iz verig zla.

Kaj bi priporočili romarjem glede spovedi?

Vsem bi priporočil to: preden greste k spovedi, molite za svojega spovednika, da mu bo Bog dal jasno spoznanje glede vaše situacije in da mu bo dal tudi besedo, ki jo vi potrebujete. Jezus je namreč rekel: *»Resnica vas bo osvobodila.«*

Nekoč sem spremljal slovenske romarje v Paray-le-Monial v Franciji. Med spovedovanjem je pristopila tudi neka francoska žena. Ne vem, zakaj je želela, da bi se spovedala pri meni, čeprav je imela na razpolago veliko francoskih duhovnikov. Po spovedi

sem jo vprašal, ali je težko prenašala mojo *»polomljeno francoščino«*. Odgovorila mi je: *»Ne, saj sem vedela, da ste tujec. Vendar vam moram reči, da ste mi povedali besede, ki sem jih potrebovala.«*

Kaj priporočate vsem romarjem, ki odhajajo v Medžugorje?

Naj se zavedajo, da romanje v Medžugorje ni turistični izlet. Na izlet gremo, da bi nekaj videli ali doživeli. Romamo pa zato, da bi se spreobrnili. Marija na zemljo ne prihaja zato, da bi uprizarjala *»šove«*, ampak nas v vseh sporočilih vabi k spreobrnjenju. **Obnovili naj bi osebno in družinsko molitev, zlasti**

rožni venec, redno obiskovali nedeljske in delavniške sv. maše, pogosteje naj bi se spovedovali, pogosteje brali Sv. pismo in se končno bolj zares »postili ob kruhu in vodi«. To pa so stvari, h katerim nas vedno znova vabi Cerkev, ker smo to opustili ali pa na to pozabili. Če se po romanju v Medžugorje v našem življenju nič ne spremeni, potem nismo doumeli medžugorskih sporočil. Bili smo le turisti.

Kaj bi še povedali bralcem naše revije?

Ko je Jezus umiral na križu, je svoji materi Mariji izročil v varstvo Janeza in svojo Cerkev: *»Žena, glej, tvoj*

sin!« Marija svojega poslanstva ne bi opravila, če ne bi prihajala med nas. Mariologi trdijo, da se je v dveh tisočletjih Marija prikazala več kot dvatisočkrat. Uradno je potrjenih 26 prikazovanj, zadnje prikazovanje je bilo potrjeno leta 2008 in se je dogajalo med 1664 in 1718 v francoskem kraju Laus; Marija se je tam prikazovala pastirici Benedikti Rencurel, prikazovanja pa so trajala kar 54 let. Številna druga prikazovanja pa še raziskujejo.

Marija nas želi voditi in vzgajati in zato vedno znova prihaja med nas. Marija vidi velik odpad od Cerkve v današnjem času. Želi, da se njeni otroci vrnejo v Očetov objem. Ni čudno, da so številna sodobna duhovna gibanja in duhovnosti nastala po njeni pobudi.

V enem od Marijinih sporočil

vidkinji Mirjani (sporočilo je prejela 2. 12. 2012) beremo:

»/.../ Kot mati si bom prizadevala vse otroke, ki so zašli, privedi nazaj v svoje materinsko naročje in jim pokazati pot vere. Dragi moji otroci, pomagajte mi v moji materinski borbi in z menoj molite, da grešniki spoznajo svoje grehe in se jih iskreno pokesajo! /.../«

Bomo prisluhnili temu kliku, ki prihaja iz Marijinega Srca?

Spoštovani gospod Vinko, najlepša hvala za Vaše odgovore, v katerih ste nam posredovali svoje dragocene izkušnje in spoznanja, povezana tudi z romanji v Medžugorje. Naj vas Bog blagoslavlja in Marija varuje, da boste še mnogim pomagali na poti k Njima.

KOTIČEK MLADIH

VSESLOVENSKO MINISTRANTSKO ROMANJE V SARAJEVO, MOSTAR IN MEDŽUGORJE 2014

Ministrantke in ministranti iz vse Slovenije smo se letos že devetič odpravili na skupno romanje, tokrat v Sarajevo, Mostar in Medžugorje. Na romanje nas je šlo 84 ministrantk in ministrantov, bogoslovec in dva duhovnika. Namen romanja je bila zahvala Bogu za vse, kar kot ministranti ob oltarju lepega doživimo, ter prošnja za blagoslov in spodbudo tudi za naprej.

V zgodnjem ponedeljkovem jutru smo pričeli našo pot in po skoraj desetih urah vožnje prispeli v Sarajevo, kjer smo takoj po nastanitvi

v hostlu v tamkajšnji stolnici Srca Jezusovega obhajali sveto mašo, s katero smo naše romanje šele zares začeli. Po sveti maši, ki jo je ob somaševanju daroval Jure Ferlež, smo si ogledali staro mestno jedro in Trg miru, ki simbolično združuje vse tri religije, prisotne v mestu – rimskokatoliško, pravoslavno in islamsko. Po ozkih uličicah slovite Baščaršije smo prišli do Gazi Husrevbegove mošeje. Osupnil nas je pogled na čudovito obnovljeno mestno hišo z znamenitega Latinskega mostu, kjer se je pred natanko sto leti zgodil atentat na takratnega avstro-ogrskega

prestolonaslednika Franca Ferdinanda, kar je sprožilo 1. svetovno vojno.

orisa zgodovino tega zanimivega mesta.

Drugi dan našega romanja nas je pot vodila mimo sarajevske olimpijske vasi v približno dve uri oddaljeni Mostar, kjer so nas gostoljubno sprejeli bratje frančiškani. V njihovi novo zgrajeni cerkvi svetega Petra in Pavla smo imeli sveto mašo, ki jo je vodil Janez Kozinc. Tamkajšnji župnik p. Josip Vlašić pa nas je prijazno popeljal po pretežno muslimanskem starem mestnem jedru s slovitim mostom in nam na kratko

Iz Mostarja smo naposled prispeli na glavni cilj našega romanja – v Medžugorje. Sledila je duhovna obnova. V tišini, molitvi in premišljevanju, nekateri celo bosih nog, smo se povzpeli na Križevac. Ob mogočnem križu na vrhu smo se spominjali vseh: staršev, starih staršev, prijateljev, učiteljev, katehetov ... Mariji smo se izročili v njeno materinsko varstvo in prosili Božjega blagoslova za vse. Duhovno okrepljeni smo se vrnili v dolino.

Tretji dan pa smo se takoj po zgodnjem zajtrku skupaj z drugimi romarji iz Slovenije zbrali v eni izmed medžugorskih kapel, da naše romanje zaključimo tako, kot smo ga začeli – s sveto mašo. Zares je bilo lepo, ko smo se romarji iz različnih krajev Slovenije združili okoli Gospodovega oltarja. V homiliji je Jure Ferlež poudaril, da je ljubezen tista, ki nas povezuje med seboj, z Bogom in z Marijo. Mi pa smo poklicani, da jo širimo med seboj in drugimi.

Čakal nas je še vzpon na Crnico. Na mestu Marijinega prikazovanja smo zmolili desetko rožnega venca in tako

končali naše romanje. Sledila je le še pot domov.

Na poti so se sklenila mnoga prijateljstva, deležni pa smo bili tudi velikega duhovnega bogastva, zato: »Bogu hvala za vse!«

Jakob Piletič

POROMALI SMO ...

ROMANJE PRENOVE V DUHU V MEDŽUGORJE

Že tradicionalno povelikonočno vseslovensko romanje v Medžugorje pod okriljem duhovnega društva Prenova v Duhu je letos pritegnilo okrog 500 ljudi. Vsi ti so se za nekaj dni zatekli pod plašč nebeške Matere, ki je še posebej skrbela za nas vse dni romanja, saj nas kljub napovedim dežja ni zmočilo na niti enem pohodu, medtem ko je v času programa v dvorani na veliko padalo in grmelo.

Skupni molitveni namen romanja se je glasil *"Za pravičnost slovenskih mož"*. V molitvi smo se želeli priključiti mnogim ženam in družinam, ki molijo za spreobrnjenje

svojih mož, sinov, očetov, bratov in drugih, ki še niso spoznali Božje ljubezni in ne izpolnjujejo poslanstva duhovnega voditelja in varuha svoje družine. Ob filmu ter poučevanju, pričevanju in predstavitvi moške molitvene skupine smo želeli spodbuditi moške, da bi se bolj aktivno vključili v molitev in v občestva ter da bi ponovno prevzeli avtoriteto, ki jim pripada.

V drugem delu programa smo vse svoje namene izročili v srce Gospe. Poslušali smo njena sporočila, ki nam jih je posredovala prek pričevanj vidkinje Vicke in vidca Jakova, dalje prek besed fra Marinka in v

molitvenih premišljevanjih na Crnici in na Križevcu. Mnogih se je posebej dotaknilo pričevanje Patricka in Nancy Latta, ki sta prodala vse svoje premoženje v Kanadi ter se preselila v Medžugorje, kjer služita romarjem in mnogim, ki iščejo prostor miru, sprejetosti in ljubezni. Ni bilo mogoče spregledati ljubezni in spoštovanja, ki ju gojita do duhovnikov – edinih posrednikov med Bogom in ljudmi na zemlji, edinih, ki lahko v imenu Boga odpuščajo grehe in rešujejo naše duše, kot Gospa tolikokrat ponavlja v sporočilih.

sedemnajstimi slovenskimi duhovniki, ki so nas spremljali večino romanja, odpravili na Široki Brijeg, kjer je vrsto let deloval fra Jozo. Mnogi se spominjamo njegovih pričevanj in odprtosti, s katero nas je sprejemal. Tudi s priprošnjo zanj smo v dvorani Zavoda Sv. Obitelji darovali slovensko sveto mašo ter po njej molili za potrebe posameznikov. Sveti Duh nam je pri tem milostno delil svoje darove. Hvaležni za mnoga uslišanja, pričevanja in spoznanja Božje ljubezni se že veselimo ponovnega romanja v letu 2015, v torek po veliki noči.

Zadnji dan smo se skupaj s

Janja Bernard

POROMALI SMO ...

VTISI Z ŽUPNIJSKEGA ROMANJA V MEDŽUGORJE

Zadnji dnevi v aprilu so v župniji Preska namenjeni vsakoletnemu župnijskemu romanju. Letos smo odšli v Medžugorje, ki je za štiri dni postalo naš dom. Romanje smo začeli z mašo v naši župnijski cerkvi. Med vožnjo nam je vodička Petra povedala veliko o prikazanjih, vidcih, Marijinih sporočilih in o vernih z vsega sveta, ki prihajajo k Mariji v Medžugorje. Tam se Marija prikazuje že 33 let in v tem času je ta kraj postal največja spovednica sveta, milostni kraj, od koder se romarji vračamo prerojeni. Za Medžugorje je

Marija v svojih sporočilih rekla: »Kar sem v Fatimi začela, bom v Medžugorju dokončala.«

Ponedeljek je bil namenjen srečanju z vidkinjo Vicko in Jakovom ter njunima pričevanjema. Slovenski in poljski romarji smo imeli to čast, da nam je vidkinja posvetila še dodaten čas, vsakega romarja je tudi objela. V svojem pričevanju je izpostavila molitev, spoved, pokoro in post kot najpotrebnejše stvari za naš osebni odnos z Bogom. V svojih sporočilih Marija tudi zelo kliče k molitvi za

duhovnike; pravi, naj jih ne obsojamo, ker so posvečeni od Boga in so prvi, ki se pri Bogu borijo za nas, so kot most med nami in nebesi. Sledil je še vzpon na Križevac, med katerim smo ob postajah križevega pota premišljevali Jezusovo in Marijino trpljenje.

V torek smo imeli srečanje s pričevalcema Nancy in Patrikom, ki sta pred tem živela v Kanadi zelo posvetno in nekrščansko življenje. Eno Marijino sporočilo, ki sta ga prebrala v Kanadi, je vse spremenilo, prodala sta vse in prišla živet v Medžugorje, kjer s svojo življenjsko zgodbo pričujeta o moči Marijinih sporočil za njuno spreobrnjenje. Tu sta postavila center duhovnih vaj, kamor prihajajo duhovniki in redovniki z vsega sveta na duhovne obnove.

V skupnosti Cenacolo smo poslušali pričevanja bivših odvisnikov ter obiskali tudi skupnost Milostljivi oče, v kateri živijo tisti bivši odvisniki, ki jih je dolgotrajno jemanje mamil že težje zaznamovalo. Obiskali smo še Materino vas, kjer v sedmih hišah živi okrog 50 otrok: sirot, žrtev bosanske vojne ali težkih razmer v družini, in nazadnje odšli še na Crnico.

V nepozabnem spominu nam bodo

ostale večerne molitve in slavljenja v cerkvi, pri katerih res lahko odpreš svoje srce Mariji, ji daruješ svoje stiske in prošnje in se ji predaš.

Z jutranjo mašo smo se v sredo poslovili od medžugorske Marije, z željo v srcu, da bi Marijin mir in sporočila znali živeti in širiti v sredini kjer živimo.

Bernardka Osovnikar

P. S.: Vožnja do Medžugorja je dolga, saj smo v avtobusu preživeli skoraj dva cela dneva. Da nam je čas hitro in prijetno minil, so poskrbeli naš g. župnik, vodička Petra in seveda naši pevci. Lepa hvala g. župniku za dobro organizacijo, molitve, duhovno bogat program in pričevanje o izkušnjah z molitvijo rožnega venca v težkih življenjskih situacijah. Iskrena hvala tudi vodički gospe Petri za organizacijo romanja, za prijetno nastanitev in oskrbo ter osebna pričevanja o izkušnjah, ki jih je doživljala ob številnih obiskih tega romarskega mesta!

ŽALOSTNA MATI BOŽJA – MARIJINIH SEDEM ŽALOSTI (2)

V prejšnji številki revije smo na kratko predstavili, od kod izhaja molitev, ki se v Medžugorju moli po sveti maši (Vera, 7 x Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu), in začeli objavljati rožni venec sedmerih Marijinih žalosti. Tokrat nadaljujemo in objavljamo molitev za 2. in 3. žalost.

2. žalost: Beg v Egipt

Ko so odšli, se je Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah in rekel: »Vstani, vzemi dete in njegovo mater in béži v Egipt! Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.« Vstal je, ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt (Mt 2,13–14).

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Mati, naj skupaj s teboj preiščujemo o Jezusovem trpljenju.

Molimo:

Pod varstvom ljubeznive Božje roke je bila tvoja družina posvarjena pred nevarnostjo. V naglici ste morali oditi od doma v strahu za Jezusovo življenje; tako majhen je še bil, pa že tako preganjan. Ti, Mati, pa si morala sprejeti vse dogajanje: ponižno si sledila roki, ki te je varno vodila na nepričakovano pot.

Marija, naj po tej tvoji bolečini prosimo za vse matere, ki bežijo proč od odgovornosti, za vse matere, ki bežijo zaradi raznih stisk in tudi preganjanj. Daj jim vero, da tudi njih Božja roka varno vodi, in daj jim moči, da bodo hodile po pravi poti – poti Ljubezni.

Marija, po tej tvoji bolečini prosimo tudi za vse ljudi, ki so danes preganjani in trpijo. Prosimo te še za vse, ki so morali zaradi različnih razlogov v naglici zapustiti svoje domove in so ostali brez vseh

materialnih dobrin – naj se zavedajo, da so najpomembnejše stvari: življenje, vera in zaupanje v Boga, ki bo poskrbel za svoje otroke.

Tolažnica žalostnih, prosi za nas!

3. žalost: Jezus se izgubi v templju

Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« (Lk 2,45–48)

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Mati, naj skupaj s teboj premišljujemo o Jezusovem trpljenju.

Molimo:

Po dolgi poti proti domu tvojega

otroka ni bilo nikjer. Kakšna groza in strah preplavita mater, ko ugotovi, da njenega otroka ni. V takšnem trenutku nas prevzame velik občutek krivde, v strahu začnemo pogrešanega panično iskati in klicati na pomoč. Toda Jezus je Sin Boga in njegov Oče bdi nad njim. Ko sta ga ti in Jožef v templju končno našla, ti je to povedal in ti si v srcu premišljevala o svoji bolečini in njegovem poslanstvu.

Marija, prosimo te za vse starše, ki so izgubili svojega otroka. Prosimo za vse otroke po svetu, ki so pogrešani. Pošlji k njim svojega Duha Tolažnika, da bodo našli oporo v Tebi in da bodo močni v preizkušnjah.

Marija, po tej tvoji bolečini prosimo tudi za vse, ki so v svojem življenju izgubljeni, ki ne najdejo več smisla na tem svetu. Naj jim Božja roka prižge svetilko, da jim bo osvetlila pot, po kateri naj stopajo.

Tolažnica žalostnih, prosi za nas!

(Se nadaljuje.)

Klavdija Juričič

MARIJIN DAN V ADERGASU/VELESOVO, 31. 5. 2014

Pater Petar Ljubičić nas spodbuja.

Pater Petar vodi čaščenje.

Tudi otroci so imeli svoje veselje na igralih med kosilom.

**Več o Marijinem dnevu v
Adergasu bomo objavili v
prihodnji številki.**

MOLITVENE SKUPINE, KI SE ZGLEDUJEJO PO MEDŽUGORSKEM MOLITVENEM PROGRAMU

Na naše povabilo, da nam bralci sporočite, ali se v Sloveniji srečujejo kakšne molitvene skupine, ki molijo po medžugorskem molitvenem programu (deloma ali v celoti), je že prišlo nekaj konkretnih podatkov. V prejšnji številki revije so bila navedena molitvena srečanja (s podatki o natančnem kraju in času molitve) v naslednjih krajih – župnijah: v Spodnji Polskavi, Pragerskem, Ljubljani, Mariboru, Šmarju pri Jelšah ter v Bertokih pri Kopru.

V zadnjem času pa smo dobili pismo g. Prepadnika, ki ga v nadaljevanju povzemamo:

Čeprav srečanj v celjski stolnici ne moremo imenovati medžugorska molitvena skupina, pa se ta ne bi začela, če ne bi vsako leto z družino romal v Medžugorje. Tam sem prejel toliko milosti, da smo se v naši župniji (**sv. Danijel v Celju**) po polletnih molitvenih pripravah okorajžili in dne 13. 1. 2014 začeli z vsakodnevnih češčenjem

Najsvetejšega. Osemdeset prijavljenih rednih molivcev omogoča, da molitev/češčenje pred izpostavljenim Najsvetejšim trenutno poteka tako:

- od ponedeljka do petka od 7.30 do 21.00,
- sobota od 7.30 do 12.00,
- nedelja od 19.30 do 21.00.

Bogu hvala za to milost! Upamo, da bomo z Božjo pomočjo in Marijino priprošnjo pridobili še nove molivce in razširili češčenje tudi na nedeljo popoldan (po sv. mašah).

Naša spletna stran (še v nastajanju) je <http://cescenje.celje-stolnica.si/>. Na njej bodo objavljene vse morebitne spremembe, prav tako pa se je mogoče preko te spletne strani prijaviti za redno češčenje Najsvetejšega. Mogoče pa kdo iz našega konca to prebere in se prijavi. Če ne bi bilo Marije v Medžugorju,

tudi tega dogajanja v Celju ne bi bilo. Matej Prepadnik

V Kopru pa molitvena skupina obstaja že od leta 1982. Molivci se zbirajo v cerkvi sv. Ane, kjer pred pred izpostavljenim Najsvetejšim molijo vsako sredo po večerni sveti maši, ki je v poletnem času ob 18. uri, v zimskem času pa ob 17. uri. Molijo tri dele rožnega venca (enega že pred mašo), litanije Matere Božje, Vero in 7 x Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu ter molitev k Svetemu Duhu O pridi Stvarnik, Sveti Duh, pa še nekaj drugih krajših molitev.

Vabimo še druge skupine, da nam sporočijo, kdaj in kje so njihova molitvena srečanja. Vsi pa smo vabljeni, da se tem molitvam po svojih močeh pridružimo.

VABLJENI

25. MLADIFEST MEDŽUGORJE, 31. 7.–6. 8. 2014

Ko se je leta 1990 dogajal prvi Mladifest, njegova prihodnost še ni bila povsem jasna, čeprav so ob zaključku že vedeli, da bo molitveno srečanje mladih tudi naslednje leto ...Sedaj pa je pred nami že 25. festival mladih, ki bo spet ponudil veliko dobrega in lepega.

V tem trenutku program še ni objavljen, vsekakor pa se bo ponovno zvrstilo mnogo pričevanj, veliko glasbe, posebej petja, veliko priložnosti za zbranost in posvečene trenutke tišine (ja, tišine, kljub večdesettisočglavi množici).

Na spletni strani www.medjugorjeyouthfestival.ba lahko preberemo nekaj splošnih navodil, ki veljajo za udeležbo na tem množičnem srečanju. Tam priporočajo: naj imajo udeleženci s seboj majhen radio s FM-frekvenco in slušalkami, Sveto pismo in sončnik/dežnik za vsaj minimalno zaščito pred soncem; naj skupine, ki bodo sodelovale na molitvenem srečanju, v času srečanja mladih ne načrtujejo drugih dejavnosti; naj se romarji udeležijo večernega

programa, ki se začne z molitvijo rožnega venca ob 18.00. Maša je ob 19.00.

Posebej poudarjajo, da med festivalom v cerkvi ne bo maše v dopoldanskem času (razen na nedeljo). Vsi romarji so vabljeni k maši skupaj z mladimi zvečer, ob 19.00.

Za vse dogajanje na Mladifestu je

zagotovljeno simultano prevajanje.

Tudi iz Slovenije bo romalo več skupin. Na seznamu romanj na 46. in 47. strani revije so poleg ostalih navedena tudi ta, z odhodom večinoma 31. julija. Zato vabimo mlade in mlade po srcu, da izberejo svojo skupino in se podajo na pot. Marija kliče! Gotovo ima kakšno besedo prav za nas!

PISMO IZ AVSTRALIJE

Iz oddaljene Avstralije se nam je oglasila bralka naše revije, gospa Danica Novak – Petrič. Objavljamo povzetek oz. del njenega pisma z nekaj spominii in prošnjo za vse romarje v Medžugorje. Naj nas ta in podobne prošnje povežejo v **veliko družino**, ki skupaj moli k Bogu in k nebeški Materi.

Spoštovani vsi v uredništvu revije Mir!

Oglašam se vam iz Avstralije (Sydneyja), kjer živim že 42 let (po rodu sem Ljubljančanka). Revijo Mir – Odmev Medžugorja prebiram verjetno že okoli 20 let, in sicer jo mnogokrat dobim prefotokopirano iz Melbournea. Tam revija kroži in tudi jaz jo, ko jo preberem, dam naprej.

Kot zanimivost naj vam povem, da sem kot dekle živela le par ulic stran od Vojkove ulice za Bežigradom v Ljubljani, kjer je takrat živela pokojna urednica, gospa Maja Zalar. Ko sem bila leta 1990 na obisku v domovini z družino, smo z gospo Majo romale v Medžugorje moja mama, moja hčerka in jaz. Ker je pri knjiženju za romanje nastala napaka, je gospa Maja rekla, da za hčerko nima prostora. Pa se je z Božjo pomočjo vse uredilo, hčerka je bila na avtobusu ljubljenska nas vseh. In moja mami, ki ima zdaj 82 let, je bolela noga in mislila sem, da ne bo mogla hoditi, pa se je kot po čudežu povzpela po ostrem kamenju celo na Križevac.

Takrat, pred 24 leti, sem bila prvič in zadnjič v tem milostnem kraju. Letos v

Vir za fotografije: <http://www.glasslovenije.com.au/>

Avstralski rojaki s p. Valerijanom po nedeljski maši

septembru načrtujem ponoven obisk domovine, in če Bog da zdravje, bi rada še enkrat poromala v ta kraj. Romala bi za dva mlada zasvojenca, ki ne vidita cilja in smisla življenja. Oba bi rada priporočila v molitev vam in romarjem in želela bi, da bi jima s skupnimi močmi izprosili milost, da bi šla v katero od hiš Cenacolo. Ne skrbi me, koliko bi zdravljenje v taki skupnosti stalo, celo prodala bi kaj, samo da bi jima kako pomagala.

/.../

Pa še nekaj drugega vam želim povedati: po zgledu medžugorskih dogodkov smo tri žene leta 1999 ustanovile molitveno skupino Srca Jezusovega. Že 25 let se ob četrtkih zbiramo k molitvi rožnega venca (v postu križevega pota) ter k sveti maši. Svečanost za našo 25-letnico bo na veliki šmaren, 15. avgusta.

/.../

*Mir in vse dobro v Gospodu in po Mariji
redna bralka Danica Novak – Petrič*

Spoštovana gospa Danica, hvala, da ste se oglasili. Veselilo nas bo, če bomo od vas dobili še kakšen prispevek, prav tako upamo, da bo Vaše pismo spodbudilo še koga, da nam bo napisal kaj podobnega.

Uredništvo revije

Fra Petar Ljubičić
SVETA MAŠA – SRCE IN DUŠA NAŠE VERE,
SRCE SVETA IN SONCE ODREŠENJA

Jezus je postavil sveto evharistijo na veliki četrtek, ko je v svoje roke vzel kruh in rekel: »To je moje telo, ki se daje za vas.« Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: »To je kelih moje krvi, nove in večne zaveze, ki se za vas preliva v odpuščanje grehov.« Apostolom je rekel: »To delajte v moj spomin!« S tem je Jezus ustanovil duhovniški red. Torej, če ne bi imeli duhovnikov in škofov, ne bi imeli svete maše, svetega obhajila in Jezusa v tabernaklju.

»Kristus, 'ki ga je Oče posvetil in poslal na svet' (Jn 10,36), je po svojih apostolih njihovim naslednikom, to je škofom, dal delež svojega posvečenja in poslanstva, ti pa so nalogo svoje službe v različnih stopnjah zakonito izročili različnim nosilcem v Cerkvi.«

»Njihova služba je bila v podrejeni stopnji izročena duhovnikom, da bi v duhovniškem redu kot sodelavci škofovskega reda pravilno izvrševali od Kristusa zaupano apostolsko poslanstvo.« (KKC, 1562)

Nekaj besed o tistih, po katerih Kristus nadaljuje svoje poslanstvo
Kdo je pravzaprav duhovnik? To je predvsem »Božji človek«. Bog ga je poklical, da nadaljuje delo, za

katerega se je Jezus Kristus rodil, umrl na križu in vstal od mrtvih. S polaganjem škofovih rok na glavo in s posebno posvetilno molitvijo, s katero se od Boga prosi izlitje Svetega Duha in njegovih darov, primernih za službo, za katero se kandidat posvečuje, posvečenec postane duhovnik. Tako sprejme zakrament svetega reda. S tem zakramentom duhovnik pridobi vzvišeno poslanstvo oznanjevanja evangelija vse do konca Zemlje.

»Vsak véliki duhovnik je vzet izmed ljudi in postavljen ljudem v korist glede tega, kar se nanaša na Boga: da daruje daritve in žrtve za grehe.« (Heb 5,1). Vsak duhovnik je poklican, da po vzoru Jezusu Kristusu živi v čistosti, uboštvu in popolni izročitvi Bogu. Pravzaprav je služabnik Jezusa Kristusa. Vsak duhovnik bi se moral zavedati, da ni nič lepšega, nič vzvišenejšega, boljšega ali svetejšega od oznanjevanja veselega oznanila odrešenja. Duhovnik s Kristusovimi zakramenti krepí utrujene in obremenjene na življenjski poti.

Znano nam je, da sveti Frančišek Asiški ni hotel postati duhovnik, ker se ni čutil vrednega tako velikega poslanstva. Izjemno je spoštoval duhovnike in v njih gledal svojega

»Gospoda«, »Božjega Sina«. Njegova ljubezen do evharistije se je zlivala z ljubeznijo do duhovnika, posebej pa je častil duhovnikove roke, ki jih je vedno poljubil kleče in zelo pobožno. Zgodilo se je tudi, da je poljubil njihove noge in sledi, ki so jih zapustili, ko so šli mimo.

»O, kako veliko je dostojanstvo duhovnika,« bi vzkliknil sveti Avguštin »v čigar rokah se Božji Sin utelesi, kakor se je utelesil v blaženi Devici Mariji! A sveti arški župnik je rekel: »Zelo se častijo predmeti, ki so prineseni v Loreto, posode blažene Device Marije in malega Jezusa, toda duhovnikovi prsti, ki so se dotaknili Jezusovega telesa in keliha z Jezusovo krvjo, so vredni večjega čaščenja.«

Morda še nikoli nismo o tem razmišljali, toda nekateri dogodki iz življenja svetnikov to potrjujejo. Katarina Vannini je v ekstazi gledala angele, ki so v času svete maše krožili okoli duhovnika in so mu pri povzdigovanju svete hostije in keliha med spremenjenjem podpirali roke. Iz tega lahko sklepamo, s kakšno pobožnostjo je Katarina ljubila duhovnikove roke.

Sveta Hedvika, vojvodinja, je bila vsak dan pri vseh svetih mašah v grajski kapeli. Vsem duhovnikom, ki so maševali, pa je vedno izkazovala svojo veliko hvaležnost in spoštovanje. Vabila jih je k sebi in lepo pogostila. Pogosto je rekla: »Blagoslovljen je tisti, ki z nebes spusti Jezusa in mi ga daruje.«

Sveti Pascal Baylon je bil samostanski vratar. Ko je na vrata potrkal duhovnik, je pokleknil in mu z veliko pobožnostjo poljubil obe roki. O njem in svetem Frančišku se je govorilo, da sta bila velika »spoštovalca posvečenih duhovnikovih rok«. Pascal je trdil, da duhovnikove roke lahko odvrnejo vsako zlo in vse napolnijo z blagoslovi, ker se njihovih rok poslužuje Jezus. Blagodejno je bilo videti, kako je tudi sveti oče Pij nekaterim duhovnikom poskušal prijazno poljubiti roke.

Znano nam je, da je take izraze spoštovanja Bog »nagradil« s pravimi čudeži. V življenjepisu svetega Ambroža beremo, kako so mu nekega dne takoj po sveti maši privedli pohabljenno ženo, ki mu je hotela poljubiti roke. Sirota je imela veliko zaupanje v njegove roke, ki so malo prej držale Kristusovo telo, in resnično, žena je v trenutku ozdravela.

Podobno se je zgodilo tudi v Beneventu gospe, ki je bila petnajst let nepokretna. Zaprošila je papeža Leona IX., naj ji dovoli popiti vodo, s katero si je med sveto mašo umil roke. Papež je ustregel ponižni prošnji bolnice, kot je Jezus uslišal molitev kaananske žene (... tudi psi jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev, Mt 15,27). Tudi ta žena je takoj ozdravela.

(Glasnik mira, št. 10/2013, prevod P. Č., 1. del)

PRIPOROČAMO

*Častite s srcem
mojega Sina*

P. SLAVKO BARBARIĆ ČASTITE S SRCEM MOJEGA SINA

Tudi tokrat, podobno kot zadnjič, predstavljamo in priporočamo knjigo, ki ni namenjena enkratnemu branju, ampak večkratni, lahko bi rekli celo čim pogostejši uporabi.

V *Predgovoru* h knjigi beremo, da je to (povzemamo) »knjiga dr. p. Slavka Barbarića o molitvi, navdihnjena z

medžugorskimi sporočili /.../ Odpravlja zmedenost, ki nastaja ob vprašanjih: kaj govoriti Jezusu v presvetem oltarnem zakramentu, kako moliti /.../ P. Slavko nam ne ponuja nauka o molitvi. On moli z nami. In tako nehote in nevsiljivo poučuje, uvaja v molitev. Knjiga je pisana »od znotraj«, nastala je kot sad čaščenja Jezusa v presvetem oltarnem

zakramentu, kot sad srečanja z Njim. Pisatelj nas na preprost način vodi v širino in globino. Vendar nas ne vodi preveč široko, da bi se porazgubili, /.../, niti ne pregloboko, da besed ne bi mogli dojeti. /.../ Vodi nas na pot, ki jo lahko sami nadaljujemo, lahko pa se tudi prej ustavimo in gremo po svoji poti. Če se molivcu zdi kakšno besedilo, posebno svetopisemsko, predolgo, ga lahko skrajša. Lahko tudi preskoči posamezne dele, vendar naj bo pri tem pozoren, da ne izgubi rdeče niti. /.../ Knjiga je na prvi pogled preprosta, kljub temu pa ne izgublja moči niti ji ne manjka teološke podlage, ki nas ohranja na mestu molitve – čaščenja. Molivcu tako omogoča, da se sooči z vsemi mračnimi koticami človekovega srca in jih hkrati osvobaja ...«

Predgovoru sledi *Uvod*, kjer avtor govori o pomenu, načinih molitve, navaja tudi Marijina sporočila, povezana s tem. Pred samimi molitvami je še poglavje *Praktična navodila*. V njem so zelo konkretni predlogi za osebno/skupno molitev, pa nekaj malega o pomenu tišine, o telesni držbi med molitvijo, o vodenju

molitve ...

Osrednji del knjige so *predlogi molitev pred Najsvetejšim*. Vse molitve imajo enotno »zgradbo«, sestavljene so iz desetih točk, ki jih spremljajo še sprotne spodbude, namigi za vedno boljšo molitev. V knjigi je trideset molitvenih predlogov, pripravljenih za različne čase v cerkvenem letu (postni, adventni čas, čas med letom ...) in za posebne priložnosti ali praznike. Ob branju/molitvi lahko vsak začuti, s koliko ljubeznijo je knjiga nastajala. Zavemo se, kako zelo si je avtor želel, da bi Najsvetejše v presvetem oltarnem zakramentu častili tako, da bi to dejansko vplivalo na naše življenje, mu dajalo moči in ga spreminjalo!

Knjigo lahko kupimo v trgovini založbe Salve (Rakovniška 6, Ljubljana, tel.: 01/427 73 10) ali na Društvu Mir Slovenija (Petra, 030/308-686), upamo pa, da bo kmalu dosegljiva tudi v kakšnem kiosku z versko literaturo. Njena cena je 8 €.

Petra in Mirjam

OPRAVIČILO

V prejšnji številki naše revije se je med objave romanj v Medžugorje prikradla napaka – napačen zapis datuma. Vsem, ki jih je to kakorkoli prizadelo, še posebej pa gospe Andreji Pezdevšek, se za neljubo pomoto opravičujemo.

Mirjam Sterle, urednica

PRAZNIK V NAŠIH VRSTAH

Na prvo soboto v Marijinem mesecu maju se je poročila članica našega uredništva Tanja Tršan, po novem Tanja Tršan Vodopivec. S svojim izbrancem Markom sta si zvestobo obljubila v smledniški cerkvi sv. Urha. Poleg njunih prič smo pričee njune zaveze najprej trije duhovniki: domači župnik Tomaž Nagode, »Markov« župnik Dragan Adam ter njun skupni prijatelj Lojz Hostnik,

nato pa še številni svatje in prijatelji, ki smo se udeležili poročne svete maše.

Nad mladoporočenca kličemo Božji blagoslov in varstvo Device Marije. Želimo jima, da s svojo barko srečno plujeta skozi vse valove življenja in da njuna ljubezen ostane vedno mlada.

Sodelavci iz uredništva

VZOREC

Referenca
 Ime in naslov
JANEZ NOVAK
ULICA MIRA 25, 1000 LJUBLJANA

Plačnik
 Ime in naslov
CHAR DAR ZA MIR

Znesek
EUR 15,00

IBAN prejemnika in BIC banke prejemnika
SI56 0201 3025 9455 807

Referenca prejemnika
SI 00 125-14

Ime prejemnika
DRUŠTVO PRIJATELJEV MEDŽUGORJA - MIR
ČERNETOVA ULICA 20, 1000 LJUBLJANA

UPN – Univerzalni plačilni nalog

Vaša številka

Društvo Mir Slovenija
Černetova ulica 20
1000 LJUBLJANA

Poštnina plačana pri pošti 1107 Ljubljana
125, Janez Novak
Ulica Mira 25
1000 LJUBLJANA
1

MIR – Odmev Medžugorja

Uredništvo: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Kornelij Vidmar, Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle idr. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBASIX.

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane, 040/306-692, Petra 030/308-686.

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu: <http://www.medjugorje.si>.

ROMANJA

Od 22. do 25. junija. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. Povratek 25. junija zvečer.
Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 23. do 26. junija, za 33. obletnico prikazovanj. Za **Obalo in Ilirsko Bistrico**.
Prijave: Suzana 041/585-760 in Kornelij, stalni diakon, 031/259-037, organizira župnija Izola.

Od 23. do 26. junija. Odhod iz **Murske Sobote**, romanje organizira Sonja
041/722-840.

Od 23. do 26. junija. Odhod iz **Ljubljane** ob 19.30 preko **Žalca** (20.30), **Celja** (21.00), **Šmarja pri Jelšah** (21.30), **Rogaške Slatine** (22.00), **Rogatca** (22.45), **Đurmanca, Zagreba**, po avtocesti do Humca. Od Humca do Medžugorja je »HOD MIRA«: 14 km hoje, pesmi in molitev s tisoči romarjev z vseh koncev sveta); kdor more, se ga lahko udeleži, ostale pa bo avtobus odpeljal v Medžugorje. Skupina se zopet dobi skupaj predvidoma ob 10.00, ko se »HOD MIRA« zaključi v Medžugorju. Prijave: Andreja Pezdevšek: 041/274-021 (po 17.00) ali na e-naslov: apezdevsek@gmail.com .

Od 23. do 26. junija, za 33. obletnico prikazovanj. Odhod ob 2.00 z avtobusne postaje v **Murski Soboti**. Romanje bo potekalo pod duhovnom vodstvom. Prijave: Sandra 070/209-156.

Od 24. do 26. junija. Odhod iz **Kranja** ob 19.00, preko **Ljubljane** ob 19.20, **Novega mesta** ob 20.30 in **Metlike** ob 21.00. Povratek 26. junija. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 24. do 27. junija, za 33. obletnico prikazovanj. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. Zagotovljeno spremstvo duhovnika. Prijave: Petra 030/308-686.

Od 30. julija do 1. avgusta. Odhod iz **Kranja** ob 19.00, preko **Ljubljane** ob 19.20, **Novega mesta** ob 20.30 in **Metlike** ob 21.00. Povratek 1. avgusta. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 31. julija do 6. avgusta za Mladifest 2014. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00 zjutraj. Prijave: Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz **Kranja** v zgodnjih jutranjih urah, preko **Ljubljane**, druga vstopna mesta po dogovoru. Za dodatne informacije in prijave: Klavdija 040/810-521.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz **Ljubljane** ob 6.00. Povratek 6. avgusta zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 31. julija do 6. avgusta. Odhod iz **Ljubljane** ob 5.00 preko **Žalca** (6.00), **Celja** (6.30), **Šmarja pri Jelšah** (7.00), **Rogaške Slatine** (8.00), **Rogatca** (8.45), **Đurmanca, Zagreba** po avtocesti do Medžugorja. Vrnitev 6. avgusta 2014 v poznih večernih urah. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274 021 (po 17.00) ali na e-naslov: apezdevsek@gmail.com .

Od 3. do 6. avgusta, za Mladifest in Marijin rojstni dan. Za **Obalo in Ilirsko Bistrice**. Prijave: Suzana 041/585-760 in Kornelij, stalni diakon, 031/259-037, organizira župnija Izola.

Od 15. do 17. avgusta, za praznik Marijinega vnebovzetja. Odhod zgodaj zjutraj (točna ura bo objavljena kasneje) iz **Šenčurja pri Kranju**, preko **Medvod, Ljubljane (Šentvid, Dravlje)** in po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prijave: Tanja 041/487-210 ali na e-naslov: romanje.medjugorje@gmail.com

Od 17. do 22. avgusta, s skupnostjo Totus tuus petdnevno romanje z duhovnimi vajami. Ura odhoda iz **Ljubljane** bo sporočena naknadno. Prijave: Petra 030/308-686.

Od 12. do 14. septembra. Odhod iz **Kranja** ob 19.00, preko **Ljubljane** ob 19.20, **Novega mesta** ob 20.30 in **Metlike** ob 21.00. Povratek 14. septembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 25. do 28. septembra, odhod ob 5.00 zjutraj iz **Železnikov** do **Jesenic**, v **Begunje** ob 6.00, naprej do **Lesc, Radovljice** in **Kranja** (6.40). Nato mimo **Domžal** v **Grosuplje** ter preko **Vinice** do Medžugorja. Povratek 28. septembra okrog 19.00. Prijave: Jurij 041/515-070.

Od 9. do 12. oktobra. Odhod iz **Kranja – Stražišče**, nato pot preko **Domžal, Ljubljane** in naprej. Duhovno vodstvo. Prijave: Janez 031/325-648 in Rozi 04/231-63-33.

Od 9. do 11. oktobra. Odhod iz **Slovenskih Konjic**. Prijave: Srečko Kušter 041/214-667.

25. februarja 1996. "Dragi otroci! Danes vas kličem k spreobrnjenju. To je najpomembnejše sporočilo, ki sem ga dala tukaj. Otročiči, želim, da bi bil vsakdo izmed vas nosilec mojih sporočil. Kličem vas, otročiči, da bi živeli po sporočilih, ki sem vam jih dajala vsa ta leta. Ta čas je čas milosti! Posebej zdaj, ko vas tudi Cerkev kliče k molitvi in spreobrnjenju. Tudi jaz vas kličem, otročiči, da bi živeli po mojih sporočilih, ki sem vam jih dajala, odkar se tukaj prikazujem. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."